

Geachte raad,

Woensdag 6 juli bent u geïnformeerd over de mogelijke crisishulpverlening in Sportcentrum De Zuidplas in Moordrecht. Zie daarvoor onder meer deze toelichting van burgemeester Han Weber.

In deze nieuwsbrief willen we u een kijkje geven in de noodopvang Oase in Nieuwerkerk aan den IJssel. Dit doen we door verschillende mensen aan het woord te laten.

Met vriendelijke groet,
Team Bevolkingszorg

Scan de QR-Code voor een toelichting van burgemeester Weber

Locatiemanager Hans Houtman: “Dankbaar werk”

De vluchtelingenopvang in gemeente Zuidplas draait op volle toeren. Om alles in goede banen te leiden, is er een locatiemanager in de persoon van Hans Houtman. Hij zorgt er, samen met vrijwilligers, voor dat het pand netjes blijft en dat alles functioneert zoals dat zou moeten. Hans is het eerste aanspreekpunt en als het ware de ‘huisbaas’. Hij maakt dat de mensen die hier

tijdelijk wonen een fijn verblijf hebben. “Het gaat bij de opvang van vluchtelingen in eerste instantie om bad, bed en brood, maar ook om activiteiten, werk en school. Ik ben beleidsmedewerker economie bij de gemeente en daarom heb ik goede contacten met ondernemers en maatschappelijke organisaties. Dat helpt.”

Hans heeft als locatiemanager vrijwel dagelijks contact met de ruim 100 Oekraïners. “Naar omstandigheden maken ze het goed en de sfeer is gemoedelijk en fijn. De basisschoolkinderen hebben les in de naastliggende kerk en na de zomervakantie krijgen ze als groep les op de Elimschool in Nieuwerkerk aan den IJssel. De kleuters mengen zich wel met de Nederlandse kleuters. De pubers tussen 12 en 18 jaar gaan naar de ISK in Gouda. Veel volwassenen zijn ook al aan het werk. Onze hulp daarbij bestaat vooral uit het leggen van contact. We kijken naar soortgelijke beroepen als mensen in Oekraïne uitoefenden. Een aantal vluchtelingen is zelf al fanatiek op zoek naar een baan gegaan. Maar er zijn er nog die werk zoeken. Dus als je dit leest en je weet of hebt een functie voor ze, neem gerust contact op!”

Het is hard werken voor Hans en zijn team. “Het kost energie, maar je krijgt er ook veel voor terug. We zijn, in al het werk dat we hier doen, van betekenis voor een ander. Hoe mooi is dat. Ik vind het vooral fijn dat de mensen mij vertrouwen en durven te praten over hun problemen. Het is mooi om te merken dat je van betekenis kan en mag zijn. Mijn verjaardag is ook op de Oase gevierd. Het was indrukwekkend en ontroerend om te zien hoeveel werk hiervan was gemaakt door de bewoners zelf. Wat een dankbaar werk!”

Marina de Bruin: “Elke ochtend sta ik voor de vluchtelingen klaar!”

Marina meldde zich als een van de eerste vrijwilligers voor hulp bij de vluchtelingenopvang. “Ik voel erg mee met de Oekraïners die alles hebben moeten achterlaten om veilig te zijn. Ik ben gepensioneerd en heb een achtergrond in de verpleeghuiszorg. Dus ik heb de tijd en de skills. Waarom zou ik beide niet inzetten? Ik kom hier twee keer in de week een ochtend om voor het ontbijt alles klaar te zetten. Gelukkig zijn er ook veel bewoners die meehelpen.”

De Oekraïners doen er alles aan om de oorlog achter zich te laten, maar Marina ziet van dichtbij toch hun angst en verdriet. “Sommigen zijn banger zijn dan ze laten zien. Wij zorgen ervoor dat hun leven een beetje zoals thuis kan zijn. We hebben aandacht en luisteren naar hun verhalen en delen lief en leed met elkaar. We smeren broodjes die de kinderen mee naar school kunnen nemen en zorgen dat er feestjes gevierd kunnen worden. Zeker bij de verjaardagen van de kinderen. Er is dan taart en er zijn wat kleine cadeautjes. Als we met elkaar ‘Happy Birthday’ zingen, vind ik dat toch echt een kippenvelmomentje. Daarnaast heb ik genoten van de avondvierdaagse die we met zo’n 35 mensen hebben gelopen. Iedereen vond het prachtig dat er na vier dagen wandelen een medaille klaarlag. Er is sowieso een goede connectie tussen de vluchtelingen en de vrijwilligers. Ons werk wordt echt gewaardeerd. Soms komt één van de kinderen spontaan een knuffel geven en met de ouders hebben we mooie gesprekken. En als we er even niet uitkomen, is er een tolk beschikbaar. Het werken hier voelt totaal niet als een verplichting.”

Irina: “Op mijn plek in Nieuwerkerk”

Irina is één van de vluchtelingen in Nieuwerkerk aan den IJssel. Om er te komen, heeft ze samen met haar zoon een flinke treinreis afgelegd. “Via allerlei overstappen zijn we eerst naar Polen gereisd waar we drie dagen bleven en vervolgens drie dagen in Duitsland. Daarvandaan kwamen we hier omdat we hoorden dat hier mogelijkheden waren voor opvang en dat de mensen behulpzaam zijn. Ik mis wel een aantal dingen uit Oekraïne, zoals mijn huis en hond én mijn moeder. Zij was vorige week jarig en dat we dat niet samen konden vieren, deed wel een

beetje pijn. Ook kijk ik er naar uit om in Oekraïne weer naar het strand te gaan of naar theater of festivals. Maar ik vrees dat de oorlog nog lang gaat duren. De fijne omgeving, de behulpzame vrijwilligers en de vrijheid die wij hier ervaren maken het makkelijker om er hier het beste van te maken. Er is best wat comfort en onze kamer hebben we zoveel mogelijk zelf ingericht. Daarvoor kun je een keuze maken uit een magazijn met meubels en decoratie. Wat nog ontbrak hebben we gevonden op de Koningsdag-markt in het dorp. Dat was erg leuk.”

Het leven in Nederland bevalt Irina goed. “We leven hier redelijk zoals thuis. Mijn zoon en ik gaan er dagjes op uit, ik kan naar de sportschool en ik heb Nederlandse en Engelse les. In Oekraïne was ik elektromechanisch technicus bij het treinstation en waarschijnlijk kan ik binnenkort in Nederland aan de slag. Daar ben ik blij mee, want ik vind mijn werk erg leuk. Mijn zoon heeft het naar zijn zin op school. Het onderwijs in Oekraïne is best strikt en in Nederland is er wat meer vrijheid. Zo kan hij nieuwe mensen ontmoeten. We voelen ons hier zeker thuis!”

Omwonende Berry Heijster: “Veel beweging en gezellige drukte”

De vluchtelingenopvang is ook onder de omwonenden niet onopgemerkt gebleven. Berry woont vlak naast het oude Rabobank-gebouw. “Ik zie de Oekraïners elke dag fietsen en lopen. Er is veel beweging, want een groot deel van de mensen heeft denk ik werk en de kinderen en jongeren gaan naar school. Ook zitten er regelmatig mensen buiten op de bankjes te bellen. Het is mooi om te zien dat ze, ondanks alles wat ze hebben meegemaakt, echt iets proberen te maken van hun verblijf in de Oase. Het was voor ons wel even wennen, want het Rabobank-gebouw stond tien jaar leeg. Maar we hebben er weinig last van dat het gebouw weer bewoond is. Sterker nog, de drukte brengt ook gezelligheid met zich mee. De Oekraïners mengen nog

niet helemaal met de Nieuwerkerkse bevolking, maar we zeggen elkaar gedag en we horen positieve verhalen over wat er in de opvang gebeurt. Dat komt ook omdat alles goed geregeld wordt door Hans Houtman en zijn team van vrijwilligers. Ik heb alle respect voor hen. Toen wij net hoorden over de plannen voor opvang was het best spannend wat we konden verwachten. Zowel ten aanzien van de herinrichting van het gebouw, en de werkzaamheden die daarmee samenhangen, als de komst van de Oekraïense vluchtelingen zelf. De verbouwing heeft ons nauwelijks overlast bezorgd en we zijn door de projectleider op de hoogte gehouden van de uit te voeren werkzaamheden. De komst van de eerste groep vluchtelingen met tassen en koffers was best indrukwekkend. Het gaf ons een goed gevoel dat deze mensen nu een veilig onderkomen zouden hebben. Inmiddels is de groep uitgegroeid tot meer dan 100 en zien we al vroeg in de ochtend dat de eerste Oekraïners aan de slag gaan en kinderen hun weg hebben gevonden naar school. Een prima ontwikkeling. Als directe burens hebben we regelmatig plezierig contact met Hans Houtman. Hij informeert ons over het wel en wee en is ons aanspreekpunt bij vragen of aandachtspunten.”

Adviseur veiligheid, crisisbeheersing en handhaving Raymond IJsselstein over de start van 'Oase'

“Toen Russische troepen in de vroege ochtend van 24 februari het oosten van Oekraïne binnenvielen, wisten we direct dat veel mensen Oekraïne zouden ontluchten. Mensen die huis en haard achterlieten, gedwongen of uit voorzorg, maar vooral op zoek naar een veilig onderkomen. Het Rijk heeft daarom direct de Veiligheidsregio's gevraagd om noodopvanglocaties gereed te maken. Noodopvanglocaties die geschikt en van een dusdanig goed comfort zijn, dat daar tenminste zes maanden opvang kan plaatsvinden.

Na verzoek vanuit de Veiligheidsregio op 7 maart stemde ons college al op 9 maart in met een startbesluit om de voormalige Rabobank-locatie aan de J.A. Beijerinkstraat in Nieuwerkerk aan den IJssel gereed te maken voor noodopvang. Het was voor

Zuidplas vanzelfsprekend om hier een bijdrage te leveren, net als in 2015.

Het Team Bevolkingszorg draaide inmiddels weer op volle toeren en een projectgroep ging aan de slag. Wat een topprestatie is er door collega's en andere partijen weer geleverd! Een bankgebouw omtoveren tot een van de betere noodopvanglocaties in de regio was geen gemakkelijke opgave. Natuurlijk mogen we niet vergeten hoeveel vrijwilligers deze prestatie mede mogelijk hebben gemaakt. Ook zij hebben veel betekend en doen dat nog steeds nu de noodopvang 'Oase' in gebruik is. Op 13 april 2022 konden de eerste vluchtelingen uit Oekraïne hun intrek nemen in de noodopvang.

Het is dankbaar werk. Je wilt mensen, waaronder veel kinderen, die uit verschrikkelijke oorlogssituaties komen een warm welkom heten. Vanuit Team Veiligheid hebben we korte lijnen met locatiemanager Hans Houtman en het centrum vluchtelingenspreiding in de regio. We bellen en inventariseren: is er nog een plekje vrij? Taxi, zorg, opvang, eten regelen, enzovoorts, het hoort er allemaal bij.”

Kijk voor meer informatie op:
www.zuidplas.nl/vluchtelingen-oekraïne